

[Anna Westergaard.]

den Tryghed i Alderdommen, som de har stolet paa og ved deres Gerning ogsaa indirekte bidraget til.

Der er blevet gjort visse Indvendinger mod Kravet om fraskilt Hustrus Pensionsret, bl. a. at dette Krav ikke skulde stemme med Ligeretskravet og ogsaa afviger fra Ægteskabslovens almindelige Principper. Heroverfor maa det gøres gældende, at Lovforslagene jo drejer sig om en speciel Gruppe inden for det danske Samfund, en Gruppe, som under Nutidens Lovgivning i Forvejen har en Særstilling gennem Ordningen af deres Enkepensionering. For denne Gruppes Vedkommende kan der næppe gøres nogen berettiget Indvending mod at lade et rent teoretisk Hensyn hvile til Fordel for Livets praktiske Realiteter.

Hvis de, der angriber dette Lovforslag, fordi det afviger fra Ligerettens almindelige Principper, vilde gaa med til nu og straks at gennemføre Ligeretten overalt og i alle Forhold, kunde man maaske tale om Sagerne. Men at gaa imod dette Lovforslag af Hensyn til Ligeretten er at begynde Arbejdet for Ligeretten i den gamle Ende.

Med Hensyn til det særlige Lovforslag om Ændring i Tjenestemandsløven kan jeg, som de ærede foregaaende Talere, give min Tilslutning ogsaa til de nye Bestemmelser om Børnetillægget, Børnepensionen. Denne Børnepension er hidtil kun ydet i Tilslutning til Enkepensionen, hvorimod den fraskilte Hustru ikke kan oppebære nogen Børnepension for sine Børn, saafremt der ingen Enke er. Efter Lovforslaget vil der tilkomme Tjenestemandens fraskilte Hustru, som har Ret til Enkepension, Ret til Børnepension for de Børn, for hvilke Tjenestemanden havde Forsørgelsespligt. Og selv om den fraskilte Hustru ikke har opretholdt Adgangen til Enkepension, bevarer hun dog den Ret til Børnepension, som hun havde haft Krav paa, hvis hun selv havde opnaaet Enkepension, for saa vidt angaar de Børn, som Tjenestemanden havde Forsørgelsespligt over for.

Denne Ordning synes fuldt ud rimelig, saa vist som det var ganske urimeligt at berøve Børnene Adgangen til Børnepensionen, fordi deres Fader ikke efterlader sig Enke, men kun en fraskilt Hustru.

Lovforslagene er i den foreliggende Skikkelse tiltraadt af Dansk Kvindesamfund og Tjenestemandorganisationerne, og der har været ført Forhandlinger om dem med særlig interesserede Erhvervsorganisa-

tioner og med Assurandør-Societetet og Forsikringsraadet.

Jeg vil til Slut fremhæve, som det allerede er gjort af den ærede Ordfører for Partiet Venstre, at de foreliggende Lovforslag i væsentlig Grad svarer til de nylig i Norge og Sverige vedtagne lignende Love om samme Emne, saaledes at disse Lovforslags Ophøjelse til Lov vil bringe os endnu et Skridt frem i den fællesnordiske Overensstemmelse i Lovgivningen, som de nordiske Lande gennem mange Aar har arbejdet hen imod.

Paa Det radikale Venstres Vegne anbefaler jeg de foreliggende to Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling foreløbig i det Udvalg, som vil blive foreslaaet nedsat.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for de venlige Udtalelser, som er fremsat vedrørende de foreliggende Lovforslag, og som jo ogsaa er rettet til mig personlig. Naar det ærede Medlem Fru Lisbet Hindsgaul gav Udtryk for, at det dog var rart, at der en Gang imellem kom noget godt fra Finansministeren, vil jeg gerne i al Beskedenhed have Lov til dertil at sige, at jeg lever selv i den Tro, at der Aaret igennem kommer meget godt fra Finansministeriet; men det er nu engang saadan, at hvad en Finansminister høster, det binder en anden Minister i Neg til sit Brug, og derfor fremtræder det ikke saa ofte over for Offentligheden, hvem det egentlig er, Goderne kommer fra.

Med Hensyn til de Spørgsmaal, der er fremdraget vedrørende de to Lovforslag — og det er jo ikke mange —, da er det rent saglige Problemer, der her er rejst, og det er Problemer af en saadan Art, at jeg meget gerne vil drøfte dem i et Udvalg. Der er adskilligt, som kan siges baade for det ene og for det andet, og Forholdet er jo her dette, at vi ganske uden Lidenskab, rent sagligt bør drøfte Tingene og se at faa det bedst mulige ud af dem til Værn for de Interesser og de Menneskeskæbner, som Lovforslagene tager Sigte paa. Jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Enkeltheder, men tilsige min Villighed til Forhandling i det Udvalg, som vil blive nedsat.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal saavel til den højtærede Finansminister som til den ærede radikale Ordfører, Frk. Anna Westergaard, bemærke, at den haarde Tiltale, jeg rettede til den højtærede Minister, al-